

Psalm 22:32b | Een God van daden!

Is geloven een kwestie van doen? Dat imago heeft geloven wel eens. Maar het gaat niet om wat wij doen, het gaat om wat Gó d doet! Het is Pasen: God neemt de regie.

In Franeker heb ik de korte versie van deze preek gehouden, de tekst hieronder is de iets langere versie.

Voor wie deze preek in een kerkdienst wil gebruiken: graag ontvang ik een melding op hmveurink@gmail.com. Dan stuur ik ook de bijbehorende powerpoint toe.

Liturgie

Zingen: GKB Gezang 95 : 1, 2, 3 en 4

Stil gebed

Votum en groet

Zingen: 'De steen is weg' en 'Klap in de handen van blijdschap'

Gebed

Zingen: Opwekking 614 (Milan op gitaar)

Kinderen naar club

Lezen: Matteüs 28 : 1 – 10 en Psalm 22 : 28 – 32

Zingen: LvK Psalm 92 : 2 en 3

Preek over Psalm 22 : 32b

Zingen: GKB Gezang 99 : 1, 2 en 3

Kinderen terug

Onderwijs belijdenis en doop

Getuigenis Julia

Zingen: 'Mighty to Save' (Hillsong)

Belijdenis en doop

Zingen: NLB Gezang 416 : 1, 2, 3 en 4

Collecte

Felicitaties

Gebed

Zingen: LvK Gezang 215 : 1, 2 en 3

Zegen

Een God van daden!

Inleiding

dia 1 – zwart

‘Hij is een God van daden.’

Mooi, dat klinkt als een daadkrachtige God.

En een beetje daadkracht, dat is niet verkeerd!

Bij mij komt daadkracht bij vlagen...

Het hangt er ook vanaf of ik iets leuk vind.

Bij leuke dingen ga ik voortvarend te werk.

Bij minder leuke dingen, wil ik het nog wel eens uitstellen.

dia 2 – onkruid

Bijvoorbeeld onze tuin.

Daar is meer dan genoeg te doen,

maar ik vind het gewoon niet leuk.

Dan erger ik me aan onkruid tussen de tegels,

aan bladeren uit de herfst die nog overal liggen,

aan een lading zand rondom de zandbak,

aan het hoge gras en woekerende planten,

en ik doe niets...

Alsof de tuin zichzelf bijhoudt.

Nou, mooi niet dus!

Die tactiek volg ik nu al een paar jaar,

door alleen het hoogstnoodzakelijke te doen,

maar daar wordt het dus alleen maar erger van...

Hoe langer je het werk in de tuin uitstelt,

hoe ontmoedigender het wordt eraan te beginnen.

Je kunt dan wel leuk verstoppertje spelen tussen het hoge onkruid,

dat dan weer wel...

dia 3 – resultaat

Dit jaar heb ik besloten het anders te doen.

De tijd die ik besteed aan me ergeren aan de tuin,
kan ik beter besteden aan het bijhouden van de tuin.

Elke week een paar uurtjes in de tuin,
en ik erger me al een heel stuk minder.

Eindelijk heb ik er de daadkracht voor gevonden.

Stiekem ben ik het zelfs een beetje leuk gaan vinden...

dia 4 – een God van daden

Daadkracht is een positieve eigenschap.

Geen woorden, maar daden.

De handen uit de mouwen.

Psalm 22 zegt: zo is God!

Het past perfect bij Pasen.

We vieren dat Jezus is opgestaan: Gods grootste daad.

Nou en of: hij is een God van daden!

1. Kwestie van doen?

dia 5 – kwestie van doen?

Daadkracht is iets moois.

Je zou denken dat bij zo'n God van daden
daadkrachtige mensen passen.

Dat God wil dat wij de handen uit de mouwen steken.

Is dat zo?

Is geloven een kwestie van doen?

dia 6 – je moet zoveel...

Het is in ieder geval een vooroordeel over christenen.

Christenen moeten zo veel...

Tja, en zo'n vooroordeel komt natuurlijk ergens vandaan:
misschien doen christenen ook gewoon veel.

Soms heel positief: door bijvoorbeeld iets voor de samenleving
te doen.

Het schijnt dat christenen flink meer geld aan goede doelen
geven

dan de gemiddelde Nederlander.

Maar het kan ook vermoeiend zijn: je moet zoveel...

Je móet je houden aan de regels, je móet goed leven, je móet het goede voorbeeld geven.

Is dat waar het christelijk geloof voor staat?

Is het proberen een goed mens te zijn,
en zo goed mogelijk Gods regels naleven?

Die vragen hebben alles met Pasen te maken.

Als het geen Pasen was geworden, als Jezus niet was opgestaan,
dan was het antwoord: ja, geloven is een kwestie van doen.
Het voorbeeld van Jezus volgen, dat is wat dan nog overblijft.

dia 7 – Jezus gaf hoop op betere wereld

Als Jezus niet was opgestaan...

Voor Maria en Maria is het helemaal geen vraag.

Hun Jezus is dood.

En daarmee is een droom uiteengespat.

Ze hadden zo gehoopt dat er nu echt iets zou veranderen.

Dat mocht ook wel, want ze leefden in een genadeloze wereld.

Een wereld waar de grootste mond en de dikste portemonnee het voor het zeggen hadden.

Maria en Maria dus niet.

Als vrouwen werden ze sowieso al geacht hun mond niet open te trekken...

Jezus was in hun leven gekomen.

En hun leven was nooit meer hetzelfde geweest.

Zeker voor Maria, de moeder van Jezus.

Nog voor ze getrouwd was, was ze zwanger van Jezus.

Vanaf dat moment was Jezus haar leven.

Maar ook voor de andere Maria:

zij was bezeten door zeven demonen.

Jezus had ze uitgedreven.

Jezus was anders dan anderen.

Hij had geen grote mond of dikke portemonnee,
en toch liepen de mensen met hem weg!

Jezus had iets wat anderen niet hadden.

Vrede. Kracht. Vastberadenheid. Liefde.

Aan Jezus kon je je toevertrouwen.
Dat hadden Maria en Maria gedaan.
Ze geloofden in het koninkrijk waar Jezus het steeds over had.
Waar de laatste de eerste zou worden.
Nu is de hoop vervlogen.

dia 8 – nu zelf aan de slag?

Ja, en wat nu?

Wat blijft er nog over van Jezus?

Het zijn vooral de herinneringen.

Herinneringen aan wat Jezus heeft gedaan: zijn wonderen.

Herinneringen aan wat Jezus heeft gezegd: zijn onderwijs.

Jezus heeft het dan wel niet voor elkaar gekregen,

maar kunnen zijn volgelingen dan niet verder met zijn
gedachtegoed?

Om, in de geest van Jezus, dat koninkrijk toch wat dichterbij
te brengen?

Er is werk aan de winkel!

Dat is ook waar David staat aan het begin van Psalm 22.

Er zijn genoeg herinneringen aan God.

David weet wat God allemaal voor zijn voorouders heeft gedaan.

Maar zelf voelt David zich alleen.

Merkt David niets van God,

en zit er voor David niets anders op dan zelf te vechten voor
zijn leven.

Een gevecht dat bij voorbaat verloren is...

Zo zou je het christelijk geloof kunnen zien.

Jezus heeft het voorbeeld gegeven, nu zijn wij aan zet.

Nu is het aan ons om Jezus' levensfilosofie in de praktijk te
brengen.

Om het hemels koninkrijk op aarde te brengen.

Daar kunnen we wel wat daadkracht bij gebruiken!

2. Een Gód van daden!

dia 9 – een God van daden

Ik vind dat best ontmoedigend klinken!

Zo daadkrachtig ben ik nou ook weer niet...

Is geloven een kwestie van doen?

Gelukkig niet!

Het gaat niet over mensen die daadkrachtig zijn,

maar over een Gód van daden!

Het christelijk geloof gaat niet over wat wíj allemaal moeten doen,

het gaat om Góds daden.

Het is geen advies, geen schat aan levenswijsheid,

maar nieuws: het gaat om iets wat gebeurd is.

Geen woorden van God, waar wij ons voordeel mee kunnen doen, maar daden.

dia 10 – Jezus is opgestaan: een daad van God

David heeft daar al iets van gezien.

De eerste helft van Psalm 22 is wanhopig.

David schreeuwt zijn klacht uit naar God.

Hij voelt zich door God aan zijn lot overgelaten.

Zijn tegenstanders wrijven het er nog eens extra in:

‘laat die God van je je bevrijden, hij houdt toch van je?’

David ziet al voor zich hoe ze hem een langzame dood laten sterven.

Maar halverwege kantelt de Psalm, en opeens is het een Paaslied!

David vindt zijn vertrouwen op God terug,

en komt in een jubelstemming.

En dan eindigt het schitterend: hij is een God van daden!

David gebruikt grote woorden:

overal op aarde zullen mensen zien wat God heeft gedaan,

en zich in aanbidding voor God buigen.

De hele Psalm kun je als Psalm van Jezus lezen,

en dat geldt voor dit gedeelte zeker.

Wat God voor David heeft gedaan ging niet de hele wereld over,

maar wat God voor Jezus heeft gedaan wel!

Hij heeft hem opgewekt uit de dood!

En óf hij een God van daden is!

Matteüs 28 zit vol daden.

De aarde beeft.

Een engel daalt af uit de hemel.

De engel rolt de steen weg.

De bewakers bij het graf zijn doodsbenauwd.

Matteüs wil één ding goed duidelijk maken: God is hier bezig!

En dan brengt de engel het grootste nieuws aan Maria en Maria:

‘Jezus is hier niet, hij is immers opgestaan, zoals hij gezegd heeft.’

De engel zegt het alsof het de gewoonste zaak van de wereld is...

Maar stel je Maria en Maria eens voor.

Hoe vaak zou de engel het gezegd hebben,

voor het bij de vrouwen doordrong?

En dan de ontlading: ‘hij leeft! he did it!’

Ze zullen elkaar in de armen zijn gevallen,

met tranen in hun ogen: God heeft het gedaan!

dia 11 – christelijk geloof: geen filosofie, maar nieuws

God is een God van daden – dát is Pasen.

Dit is groot nieuws!

Zou het vandaag gebeuren, dan zou het in mum van tijd de wereld over gaan.

Het zou ‘breaking news’ zijn bij CNN.

Voorpaginanieuws bij alle kranten.

Trending Topic op Twitter, met hashtag ‘HeLives’.

Elke talkshow zou Maria en Maria uitnodigen om hun verhaal te doen.

Het evangelie, het goede nieuws, is, de naam zegt het al: nieuws!

Dát is de kracht van het christelijk geloof.

Het christelijk geloof is geen filosofie of levenswijsheid, waarmee je uiteindelijk toch weer op jezelf wordt teruggeworpen.

Nee, het gaat niet om jouw daadkracht.

Geloven is geen kwestie van doen.

Gód heeft het gedaan – het is fantastisch nieuws.
God trekt de regie naar zich toe.

Daarom dooft het verhaal van Jezus ook niet uit.
Zou Jezus alleen mooie dingen hebben gezegd
en een aansprekend, maar ook onbereikbaar, voorbeeld hebben
gegeven,
dan was hij vanzelf vergeten,
of op zijn best in een rijtje filosofen van vroeger terecht
gekomen.

Maar Jezus is opgestaan, en dat nieuws is de hele wereld over
gegaan.

Het dooft niet uit – ook niet in onze tijd.

Dat gevoel hebben we misschien wel eens,
maar elke dag komen mensen tot geloof!

Wereldwijd groeit de kerk – en dat is nooit anders geweest!

Maar niet alleen ver weg: ook in Nederland komen mensen tot
geloof.

Nee, niet massaal, maar gewoon, één voor één.

In Franeker mochten we daar vanochtend getuige van zijn,
en dat was heel bijzonder.

Hij is een God van daden!

3. En nu wij

dia 12 – en nu wij

Jezus is opgestaan.

Maar dat is nog niet het hele verhaal.

Niet alles wat nieuws is, betekent ook iets voor jou.

Is Pasen de uitzondering die de regel bevestigt?

Jezus is aan de dood ontsnapt,

dat is nieuws wat je misschien vrolijk maakt,

maar is het ook meer dan een mooie uitzondering?

dia 13 – the 33

Vorige week zag ik de film The 33.

De film vertelt het waargebeurde verhaal van 33 mijnwerkers in
Chili.

In de zomer van 2010 komen zij vast te zitten in de mijn.

Terwijl ze in de mijn aan het werk zijn, stort een groot deel van de mijn in.

Ze kunnen nog net op tijd uitwijken naar een schuilplaats.

Maar er is geen weg naar buiten...

Het duurt maanden voordat ze worden bevrijd.

Maar uiteindelijk is het zo ver.

Een enorme boormachine heeft een smalle tunnel gegraven, van de buitenwereld naar de schuilplaats.

De reddingswerkers laten een capsule in de tunnel zakken, als een soort lift,

met ruimte voor één persoon.

In de schuilplaats wordt de capsule met groot gejuich onthaald,

en al snel wordt de eerste mijnwerker gered.

Maar daar blijft het natuurlijk niet bij:

de 33 worden 1 voor 1 naar boven gehaald.

Toen de eerste mijnwerker gered was, wisten ze: nu wij ook!

dia 14 – Pasen is: nu wij ook

Dat is Pasen: nu wij ook!

God heeft de tunnel geboord, de uitweg uit de dood.

Jezus is de eerste die er door God uitgehaald wordt, maar zeker niet de enige!

Wij zijn als die mijnwerkers, die gezien hebben dat de eerste gered werd,

en weten dat ze nu zelf ook gered zijn.

Daarom kan Paulus zelfs zeggen:

‘hij heeft ons samen met hem uit de dood opgewekt’ – Efeziërs 2.

Het is al zover!

God is een God van daden.

Hij heeft Jezus gered, en nu ben jij aan de beurt!

Dat is waar het christelijk geloof om draait.

Geen kwestie van doen, maar van God verwachten.

dia 15 – durf je te vertrouwen?

Een mooi voorbeeld is David.

David is lang op de vlucht geweest voor koning Saul.
Het zou goed kunnen dat hij Psalm 22 in die periode heeft geschreven.

Twee keer had David de kans om Saul te doden,
je kunt het vinden in 1 Samuël 24 en 26.

Dat zou in één klap een einde maken aan al zijn problemen.
Maar David deed het niet.

David wilde niet het heft in eigen handen nemen.

Hij wist dat God een God van daden was, dat God hem zou redden.

Daar bleef hij op wachten.

Natuurlijk, dat betekent niet dat we onze handen overal maar van moeten aftrekken,

donaties naar goede doelen moeten stopzetten,
ons opsluiten in een comfortabele schuilplaats,
en maar wachten tot God iets doet.

Christen zijn is leven voor een betere wereld,

Jezus heeft er van alles over gezegd.

Het is alvast leven voor Gods koninkrijk, die betere wereld,
in het vertrouwen dat God die wereld brengt.

Durf jij het?

Te vertrouwen dat God een God van daden is?

Durf jij het niet jezelf te redden, maar God je laten redden?

Durf jij het niet jouw daden maar Gods daden te vertrouwen?

God is een God van daden.

Jezus is opgestaan, hij leeft!

Laat ieder hem prijzen.

Ook dat is Psalm 22.

Het maakt niet uit, uit welk land je komt.

Het maakt niet uit, hoe geslaagd of mislukt je jezelf vindt.

Het maakt niet uit, hoe oud of jong je bent.

Jezus is opgestaan, hij leeft!

En nu wij.

Halleluja!